

U S T A W A

z dnia 14 lutego 1952 r.

o zmianie ustawy o zaopatrzeniu inwalidzkim.

Art. 1. W ustawie z dnia 17 marca 1932 r. o zaopatrzeniu inwalidzkim (Dz. U. R. P. z 1945 r. Nr 22, poz. 131 i Nr 30, poz. 181, z 1947 r. Nr 43, poz. 226, z 1948 r. Nr 50, poz. 387 i z 1949 r. Nr 25, poz. 182) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 2 ust. 1 lit. g) po wyrazach: „do dnia 9 maja 1945 r.” stawia się przecinek i dodaje się wyrazy: „a co do przebywających w niewoli — do dnia zwolnienia z niewoli,”

2) w art. 18 ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„(3) Inwalidzie nie służy prawo do dodatku rodzinnego:

a) na członka rodziny, na którego wypłaca się zasiłek rodzinny lub który posiada dochód własny w wysokości co najmniej renty zasadniczej zupełnego inwalidy,

b) na żonę sądowo rozwiedzioną lub separowaną, jeżeli mąż nie jest orzeczeniem sądowym zobowiązany do jej utrzymania.”

3) art. 28 otrzymuje brzmienie:

„Art. 28. (1) Zaopatrzenie pieniężne wypłaca się miesięcznie z góry.

(2) Zaopatrzenie pieniężne przyznane, a nie podjęte w ciągu trzech miesięcy od daty płatności z powodu niedbalstwa osoby uprawnionej, ulega przedawnieniu.”

4) w art. 31 ust. 3 i 4 otrzymują brzmienie:

„(3) Minister Pracy i Opieki Społecznej może uwzględnić zgłoszenie roszczeń inwalidów, których uszkodzenie zdrowia powoduje co najmniej 45% ogólnej utraty zdolności zarobkowej (art. 7 ust. 3) oraz osób pozostałych po inwalidach, po poległych, po zmarłych i zaginionych w związku przyczynowym ze służbą wojskową, dokonane po upływie terminów, przewidzianych do ich zgłoszenia, jeżeli szczególne okoliczności przemawiają za ich uwzględnieniem.

(4) Uprawnienia, przewidziane w ust. 3, mogą być w całości lub w części przekazane prezydiom wojewódzkich rad narodowych (Rad Narodowych m. st. Warszawy i m. Łodzi).”

5) w art. 31 skreśla się ust. 5,

6) w art. 35a ust. 1 po wyrazie „wysokości” dodaje się wyraz „dwukrotnej”

7) art. 69 otrzymuje brzmienie:

„Art. 69. Upoważnia się Ministra Pracy i Opieki Społecznej do umarzania nieściągalnych należności Skarbu Państwa z tytułu nienależnie wypłaconych kwot zaopatrzenia pieniężnego oraz takich należności z tego tytułu, które powstały bez winy dłużnika, a których ściągnięcie mogło by spowodować jego ruinę materialną.”

8) w art. 73 lit. b) otrzymuje brzmienie:

„b) inwalidom i pozostałym po nich wdowom, którym władze zaborcze przyznały zaopatrzenie z tytułu uszkodzenia zdrowia, doznanego w związku przyczynowym ze służbą wojskową, pełnioną przed dniem 1 sierpnia 1914 r.”

Art. 2. Zaopatrzenie pieniężne w przypadkach, przewidzianych w art. 31 ust. 3 ustawy z dnia 17 marca 1932 r. o zaopatrzeniu inwalidzkim, nie może być przy-

znane za okres wcześniejszy niż od pierwszego dnia miesiąca następującego po dniu ogłoszenia ustawy.

Art. 3. Inwalidzi-funkcjonariusze służby bezpieczeństwa publicznego mogą zgłaszać roszczenia do zaopatrzenia od dnia stwierdzenia okoliczności, uprawniających do zaopatrzenia, najpóźniej jednak do końca jednego roku po zwolnieniu ze służby.

Art. 4. Wykonanie ustawy porucza się Ministrowi Pracy i Opieki Społecznej.

Art. 5. Ustawa wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezydent Rzeczypospolitej: *B. Bierut*

Prezes Rady Ministrów: *J. Cyrankiewicz*

Minister Pracy i Opieki Społecznej: *K. Rusinek*